

Pagal Mariją Gimbutienę

Laimos palytėta

Meilės jėga. Gyvenimas žavus, jei moki jį mylėti, mylėti visa, kas gyva, kas jauna, kas auga, džiaugtis artimomis sielomis, įsijungti į tos gaivinančios jėgos lauką ir stovėti abipusio spinduliavimo taške. Ir stengtis daugiau atiduoti nei gauti. Tiek vertas gyvenimas, kiek mokame pasiimti iš jo grožio ir šviesos, kiek einame per jį su tikėjimu ir meile. Jausti prasmę gyventi naudojantis žmogui suteikta kūrybine galia keisti (transformuoti) gyvenimą, siekti ko nors nauja, naujos šviesos, naujos tiesos. Esu laiminga, gimusi Gedimino mieste, gotikos ir baroko bažnyčių bei dzūkų ir rytų aukštaičių dainų užauginta. Kiek tame krašte nesugadinto grožio, poezijos, humaniškumo. Iš tokios šalies, rodos, turėtų tik ir augti geri žmonės. Lietuviai giliai myli savo žemę, bet pamiršta, kad yra nariai didelio pasaulio, kuriame vyksta amžina kova dėl būvio. Šitoje kovoje būtina būti stipriam, kad išliktum. Tautą, kuri skundžiasi nelaimingu likimu ir per tūkstantį su viršumi metų vien tik nustoja savo žemių ir žmonių, gali išgelbėti nebent tik labai didelis ryžtas stiprėti, šviestis, kultūrėti.